

Τὰ σύλληπτρα πού λαμβάνει ὁ ἀγροφύλαξ ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην ζώου, τὸ ὁποῖον συνέλαβεν εἰς ἀπηγορευμένον μέρος ἐνθ' ἄν.: "Ἄν δὲ βληρώνης τοῦ γιαχτιρί, δὲ τοῦ παίριν'ς τοῦ ζῶ Θάσ.

γιαψούς ὁ, Καππ. (Μισθ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a p s i* = ψεῖρα.

Ἡ ψεῖρα πού παρρασιτεῖ εἰς τὰ αἰγοειδῆ. Συνών. *γ ι δ ὁ ψ ε ι ρ α*.

γιαώρας ἐπίρρ. "Ηπ. (Ζαγόρ.) Κῶς γιάουρας Ρόδ.

Ἐκ τῆς προθ. *γ ι ἄ κ δ ι ἄ* καὶ τοῦ οὐσ. *ῶ ρ α*. Διὰ τὸ καταληκτικὸν -ς πβ. *ξ ὠ ρ α ς*. Ὁ τονισμὸς τοῦ τύπ. γιάου-ρας κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ *ἄ ξ α φ ν α*, *π ἄ ρ α υ τ α* κττ.

1) Διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὥρας, τῆς στιγμῆς, πρὸς τὸ παρόν, προσωρινῶς "Ηπ. (Ζαγόρ.): "Ὅσον γιαώρας, καλὰ 'μιστι.

2) Ἀμέσως, ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος Κῶς Ρόδ. "Ἡκαμεν δὰ μάγια τσ' ἐκόπητθε γ-γιαώρας ὁ ἀγέρας Κῶς "Ἐγινεγ- γιάουρας καλὰ Ρόδ. Ἀνοίουν δὲ παν-νὶ καὶ γιάουρας εὐρέθησαν πίσω 'ς τὴ Λίνδο αὐτόθ.

γιβρέκι τό, ἀμάρτ. γιβρέζ' "Ηπ. (Κόνιτσ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Σύλον τοῦ ὁποίου ἡ ὑλοτόμησις εἶναι δύσκολος.

γίγαντας ὁ, λόγ. σύνθη. καὶ δημῶδ. "Ηπ. ("Ἀγναντ. Δω-δών. Κακοπλεύρ. Ξηροβούν. κ.ά.) Θεσσ. (Ζαγόρ. Συκαμν. κ.ά.) Θήρ. Μακεδ. (Τρικοκ. Φλόρ.) Πάτμ. Πελοπν. ("Ἀρ-καδ. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ.) Σάμ. Στερελλ. ("Ἀράχ. Ἀχυρ. κ.ά.)—Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ. *γίγαδας* Κρήτ. Κύθηρ. Μῆλ. Πάρ. κ.ά. Πελοπν. (Ξεχώρ. κ.ά.) *γίγαδας* Κεφαλλ. *γίγαδᾶς* Πελοπν. (Μάν.) *λ' γάδας* Πάρ. (Λεῦκ.) *ἀγίγαντος* Πόντ. (Τρίπ.) *ἀγίγαντος* Πόντ. (Τρίπ.) Θηλ. *γίγαντισσα* Ν. Ἔστ. 19 (1935), 39 — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. *γιγάδισσα* Κεφαλλ. *γιγάνταινα* Ἰμβρ. — Ν. Πολίτ. Παραδ. 1,57. Πληθ. *γίγαντοι* Κ. Κρυστάλλ., Ἔργα 2, 24 *ἰάδες* Βιθυν. (Κίος) *ἰάδες* Βιθυν. (Κίος).

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *γ ι γ α ς*. Ὁ τύπ. *γ ι γ α δ ᾶ ς* πιθαν. κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ *κ ρ ε μ α ν τ α λ ᾶ ς*, *π α λ λ η κ α ρ ᾶ ς*, *χ ο ρ ε υ τ α ρ ᾶ ς* κ.ά. Ὁ τύπ. *γ ι γ ᾶ ν τ ι σ σ α* καὶ εἰς Σομ.

Μυθολογικὸν ὄν, ὑπερφυσικῶν διαστάσεων καὶ ὑπερ-θρώπου δυνάμεως σύνθη.: Ψηλὸς σὰ γίγαντας Ν. Πολίτ., Παροιμ. 3,655. Αὐτὸ τὸ παιδί ἡ γιγάνταινα ἡ μάννα του τὸ ἐχώρενε (ἐκ παρχμυθ.) Ν. Πολίτ., Παραδ. 1,57. || Ποίημ.

Ἀρχίζει σύνταχα ἡ δουλειά, σὰ γίγαντοι 'πιθώνουν πέτρα σὲ πέτρα οἱ μάστοροι καὶ χτίζουν κι ἀσβεστώνουν

Κ. Κρυστάλλ., ἐνθ' ἄν. β) "Ἀνθρώπος ἀσυνήθων διαστάσεων καὶ δυνάμεως σύνθη.: Πρέπ' νά 'σι γίγαντας γιὰ νὰ σ'κώης σ' αὐτὸ τοῦ λ'θάρ' Στερελλ. ("Ἀχυρ.) *Εἶνι γίγαντας 'ς τὴ δ'λεῖα* αὐτὸ τοῦ πιδὶ αὐτόθ. Σωστός *γίγαδας εἶναι* Πελοπν. (Ξεχώρ.) *Γίγαντας ἀγαθόγνωμος*, ἄφινε νὰ τοῦ φεύγη λίγη λίγη ἡ δυνάμει του. "Ὁμως φύλαγε στερενὴ καὶ τὴν ἐκδίκησίν του Ι. Βλαχογιάννη, Λόγοι κι ἀντίλογ., 49. "Ἦτανε ἕνας ψη-λός, πολὺ ψηλὸς ἄντρακλας, ἕνας γίγαντας Δ. Βουτυρ., Ἐπα-νάστ. ζῶων, 40. "Ἐνας γίγαντας τσόπανος Δ. Βουτυρ., Μέσ' στοὺς ἀνθρωποφ., 127. || Γνωμ.

Ἀπὸ γίγαντα δανείσου, ἀπὸ ἀλεποῦ ἀλλαγαρίσου (εἶναι προτιμότερα ἢ συναλλαγή με σκληρὸν δανειστὴν

παρὰ με ἄδικον καὶ κερδοσκοπόν. Πβ. Ν. Πολίτ., Παροιμ., 1, 452) Πάτμ. || Ἄσμ.

Γίγαντας εἶνι οὐ γαμπρός κ' ἡ νύφ' εἶνι φιογάδα, μ' ἀλήθεια κ' ἡ παράνυφη εἶν' ἄσπρη σὰν τοῦ γάλα Σάμ.

Χτύπησ' ὁ κάλλιος γίγαδᾶς, πῶπαινε τὰ διπλώματα σὰ νά 'τα τραπουλόχαρτα (μοιρολ.) Πελοπν. (Μάν.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. *Γιγαντᾶς* Ἀθῆν. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γίγαδας* Κύθηρ. Παρ. (Λεῦκ.) *Γιγαδῆς* Πελοπν. (Κίττ. Μάν.) γ) Εἶδος λιβελλούλης, πιθαν. Λιβελ-λούλη ἡ γίγας, (*Libellula gigante*) τῆς οἰκογ. τῶν Ὀδον-τογνάθων (*Ododognatha*), με τεφρόχροα πτερά, ἔχοντα μελανὰς κηλίδας Στερελλ. (Σπάρτ.) δ) Ποικιλία φα-σιόλων, τὰ ὁποῖα ἔχουν πολὺ μεγάλα σπέρματα πολλαχ. Συνών. *ἐ λ ἔ φ α ν τ ε ς*, *ἐ φ τ α κ ο ἰ λ ῖ α*, *φ τ α κ ἰ δ ῖ α*.

γιγάντεμα ἐπίρρ. Δ. Σολωμ., Στὸν Ὀρφέα, 345, 24—Λεξ. Δημητρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθέτου γιγάντειος.

Κατὰ τὸν τρόπον γίγαντος, με ὑπερβολικὴν δυνάμειν ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

"Ετσι γιγάντεμα ἐπάλενε με γίγαντα τὴ Μοῖρα

Δ. Σολωμ., ἐνθ' ἄν.

γιγάντειος ἐπίθ. λόγ. σύνθη. γιγάντειος σύνθη.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *γ ι γ ᾶ ν τ ι ο ς*.

1) Ὁ ἔχων διαστάσεις γίγαντος, πελώριος: "Ἐνα πεῦκο γιγάντειο κουνειότανε Δ. Βουτυρ., Διωγμέν. ἀγάπ., 24. "Ἐνα γιγάντειο μυτερὸ πετράδι ζαφειρένιο Κ. Χρηστομ., Κερέν. κούκλ., 15. || Ποίημ.

*"Ενῶ ψηλά, σκοταδερά, γιγάντεμα κυπαρίσσια σοῦ ἐστέλνανε ἀπ' τοὺς οὐρανοὺς σαπφείρινα φιλιὰ Γ. Στρατήγ., Τί λὲν τὰ κύματτα., 49. β) Ὁ εἰς γίγαντα προσιδιάζων σύνθη.: *Γιγάντεμα δύναμις σύνθη.* || Ποίημ.*

*Κι ἀναρριπίζει τὴ φωτιά, τὸν ἀχυρῶνα καίει, τίς ἀποθῆκες τοῦ σταριοῦ, ζητῶντας νὰ ξεσύρη μεσουρανίς καὶ τὴν ὀργὴ τῆς γῆς κι ἀνηφορίζει μέσ' 'ς τ' ἄγριο φυσσομανητὸ σὰν φάντασμα γιγάντειο Μ. Σιγούρ., Ν. Ἔστ. 11 (1932), 575. 2) Ὁ οἶονεῖ ὑπὸ γι-γάντων τελεσθεῖς, ὑπεράνθρωπος λόγ. σύνθη.: *Γιγάντειος ἀγῶνας, γιγάντειες προσπάθειες.* Συνών. *γ ι γ ᾶ ν τ ῖ ο ς*, *γ ι γ ᾶ ν τ ι ν ο ς*.*

γιγάντεμα τό, Κ. Παλαμ., Δωδεκάλ. Γύφτ., 59 Π. Βλαστ., Κριτικ. ταξίδ., 121 — Λεξ. Πρω. Δημητρ. κ.ά. Ἐκ τοῦ ρ. *γ ι γ ᾶ ν τ ε ῦ ω*.

Ἡ ὑπερβολικὴ, ἡ θαυμαστὴ αὐξήσις εἰς μέγεθος ἡ δύ-ναμειν ἐνθ' ἄν.: *"Ἡ φωνὴ του ἀκούγεται νὰ λὲη πῶς οἱ θεοὶ εἶναι γιγαντέματα τῆς πλάνης μοναχά, δικές μας φαντασίες, πού τίς ρίχνουμε ἀπάνου 'ς τὸ ἀδειανὸ τὸ τίποτε, γιὰ τὴ φο-βούμαστε μὴ μᾶς ρουφήξῃ τὸ χάος Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. || Ποίημ.*

"Ὡ τῆς πλάνης γιγαντέματα θεοὶ ἐσεῖς ἀλλοίμονό σας!

Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

